

АТОМНИК

України

№36 (614) 6 вересня 2012 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

8 ВЕРЕСНЯ – ДЕНЬ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ УКРАЇНИ

АТОМПРОФСОЮЗ: здоровий образ життя по душі!

На проведение спортивно-массовой и оздоровительной работы Атомпрофсоюз ежегодно из своего бюджета выделяет более одного миллиона гривен. Еще весомее затраты на эти цели НАЭК «Энергоатом» — более 2,5 млн. грн.

Такая заинтересованность и ответственность хозяйственных и профсоюзных руководителей отрасли за развитие физкультуры и спорта, желание сделать их неотъемлемой частью жизни человека труда — это государственный подход к делу.

Спортивный клуб «Атом України» в этом году отметил свое двадцатилетие. Президиум Атомпрофсоюза поздравил профессионалов и любителей, чемпионов и начинающих делать первые шаги в спорте, ветеранов, тренеров, всех, кому по душе здоровый образ жизни с юбилеем образования Центрального физкультурно-спортивного клуба «Атом України». Естественно, что именно этой дате и посвящается стартовавшая в марте Spartakiada физкультурных организаций Атомпрофсоюза.

Впервые она была проведена в 1993 году на спортивных сооружениях Энергодара, Днепродзержинска и Кузнецова. А первым ее победителем в комплексном зачете стал тогда коллектив знаменитого в то время на всю страну спортивного клуба «Прометей» Приднепровского химкомбината (г. Днепродзержинск). К сожалению, уже не существующего.

Много «воды утекло» с той поры. За годы независимости Украины выросло уже целое молодое поколение физкультурников и спортсменов, активных участников Spartakiady.

Но не стареют душой и ветераны, которые по-прежнему задают тон спортивной жизни на своих предприятиях, составляют конкуренцию более молодым, входят в составы сборных команд и продолжают побеждать в соревнованиях Spartakiady.

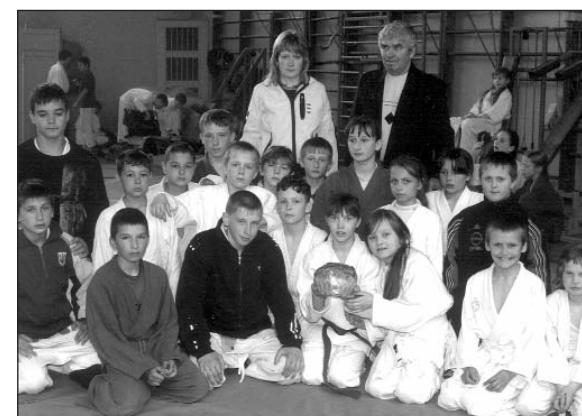
Теперь о Spartakiade 2012 года. Она юбилейная — двадцатая по счету. Ее программа 14 видов спорта, пять туров.

Уже проведены три из них. Как всегда, постарались жертвовцы, которые на сцене Дворца культуры комбината в марте провели красочное театрализованное представление открытия Spartakiady. Там же в Желтых Водах были разыграны и первые Spartakiadные награды. В соревнованиях по плаванию и гиревому спорту не было равных энергодарцам, в турнире по шашкам победили южноукраинцы, а по футболу — жертвоводцы.

Девизом второго тура, который проходил в конце мая в Нетешине, можно смело

взять слова из известной детской песни «что нам дождик проливной». Холодная и дождливая погода накануне стартов готовилась преподнести неприятный сюрприз, но это николько не испугало спортсменов.

Хозяева соревнований очень серьезно готовились к ним — и все у них получилось на славу: приступы спортсменов, подготовка спортивной базы, судейство. И даже погода смилилась, в заключительный день соревнований ярко светило солнце.

Из неофициальных мероприятий добавим — на торжественном ужине руководители атомной станции, профсоюзной организации, представители участковых делегаций, тренеры и судьи отметили 60-летний юбилей руководителя физкультурной организации ХАЭС, заслуженного работника физической культуры и спорта Украины Балаяна С.А.

Команды соревновались в трех видах программы — женский волейбол, легкая атлетика и шахматы.

Без поражений провела весь турнир женская команда Хмельницкой АЭС, и в итоге — первое место. А вот в борьбе за второе место получился настоящий триллер. Три команды — РАЭС, ЗАЭС и ВостГOKa набрали одинаковое количество очков. Пришлось подсчитывать дополнительные показатели. Лучшими они оказались у девушки Кузнецова — у них второе место. Бронза — у энергодарских волейболисток.

Даже в отсутствие международного гроссмейстера Алены Гореску никто не сомневался в очередной победе шахматистов Энергодара. Не проиграв ни одной партии, они досрочно стали чемпионами Spartakiady... Серебро и бронзу в очном поединке разыграли между собой нетешинцы и южно-украинцы. Фортuna была на стороне хозяев турнира — они вторые.

Самым непредсказуемым оказался турнир легкоатлетов. Сразу три коллектива — ХАЭС, ЮУАЭС и ВостГOK имели примерно равные шансы на победу. В личном первенстве спортсмены разыграли все семь комплектов наград — по четыре у мужчин и женщин.

Нетешинка Анна Подрядова стала обладательницей двух золотых комплектов наград — в беге на 100 м и прыжках в длину. В беге на 400 м не было равных энергодарке Виктории Быцок, а на самой длинной дистанции — бег 1500 м, как и год назад, победила мастер спорта Анна Пешкова из Желтых Вод.

У мужчин две золотые медали завоевал энергодарец Денис Кошевой — бег 100 м и

400 м. В беге на 3000 м сильнейшим оказался один из самых молодых участников соревнований — жертвовец Иван Левинский. Дальше всех прыгнул южноукраинец Станислав Карнафель.

Судьба кубка за общекомандную победу решилась в эстафете на 4x100 метров. И хотя жертвоводы в этом забеге финишировали только третьими, им этого хватило, чтобы опередить своего ближайшего соперника — нетешинцев и в очередной раз стать победителями легкоатлетического турнира Spartakiady...

...А через месяц участники Spartakiady собрались снова, теперь в Кузнецово, чтобы провести соревнования по программе третьего тура юбилейной Spartakiady (материал об этом был опубликован в «Атомнику України», № 28 за 12 липня). В жеребку в Южноукраинске пройдет четвертый тур Spartakiady, в программу которого включены турниры по волейболу и армспорту, а в ноябре — заключительный тур в Энергодаре: турниры по футболу и настольному теннису.

Николай МЕРКУШЕВ

НОВИНИ ЙОЖНО-УКРАЇНСЬКОЇ АЕС

3 турботою про ветеранів

У серпні представники адміністрації та профкому ВП «Южно-Українська АЕС» зустрілися з пенсіонерами підприємства. Така традиція, повідомляє відділ роботи з громадськістю та ЗМІ ВП ЮУАЕС, підтримується вже багато років. Двічі на рік — перед Днем енергетика і Днем Незалежності — керівництво відокремленого підрозділу зустріє перед тими, хто свого часу брав участь у становленні колективу, досягненні ним високих виробничих показників, розповідає про перемоги і проблеми підприємства.

Відокремлений підрозділ «Южно-Українська АЕС» ніколи не стояв осторонь потреб своїх колишніх працівників. Сьогодні його ветеранска організація налічує 1769 осіб. 1364 із них — ветерани праці, два учасники бойових дій. У першій ветеранській профспілковій організації — 973 члени.

З початку 2011 року на заслужений відпочинок пішли 123 працівники. 106 з них, згідно з умовами колективного договору, мають право на одноразову виплату при виході на пенсію. Шомісячну доплату до пенсії — 315 грн. — отримують 303 ветерани Южно-Українського енергокомплексу, державне пенсійне забезпечення яких не перевищує 1252 грн. За 7,5 місяця індивідуальна матеріальна допомога надана 60 пенсіонерам. Колишнім працівникам, які вийшли на заслужений відпочинок, виділено 215 путівок на оздоровлення. 75 з яких — у стаційний профілакторій «Іскра», решта — в санаторії та будинки відпочинку Криму, Закарпаття, Коблево та ін.

Матеріальна допомога надавалася і ветеранській організації на проведення новорічних свят, заходів, присвячених Дню Перемоги і Дню Незалежності України. Загалом цього року загальна сума фактично наданої допомоги підприємством та профспілковим комітетом ВП ЮУАЕС безпосередньо пенсіонерам енергокомплексу і ветеранської організації становить 5 млн. 408 тис. грн.

Свого часу трудовий колектив ВП «Южно-Українська АЕС» став ініціатором проведення безстрокової акції «Ветеран». І в цьому році атомники взяли в ній активну участь: із 113 тис. грн., зібраних під час акції, 94 тис. перераховані працівниками ВП ЮУАЕС.

МІЖНАРОДНА КОНФЕРЕНЦІЯ

«Актуальні проблеми ядерної фізики та атомної енергетики»

Під такою назвою з 3 по 7 вересня у м. Києві проходить четверта Міжнародна конференція (NPAE-Kyiv2012). Її організували Національна академія наук України, Інститут ядерних досліджень НАН України та Київський Національний університет імені Тараса Шевченка.

На конференції обговорюється широке коло питань, пов'язаних з проблемами, перспективами та новітніми досягненнями в галузях структури ядра, ядерних реакцій, рідкісних ядерних процесів, фізики високих енергій, нейтронної фізики, фізики ядерних реакторів, атомної енергетики, розглядаються методи отримання та аналізу ядерних даних, питання розробки ядерно-фізичних технологій і їх застосування у наукових дослідженнях, промисловості та медицині.

Міжнародна конференція «Актуальні проблеми ядерної фізики та атомної енергетики» проводиться раз на два роки, вже отримала міжнародне визнання і привернула увагу науковців та фахівців з багатьох країн. У конференції беруть участь майже 200 вчених з 20 країн, серед яких 74 — зі США, Канади, Японії, Німеччини, Франції, Австрії, Італії, Норвегії, Бразилії, Польщі, Словаччини, Словенії, Румунії, Алжиру, Лівії, Індії, Росії, Білорусі, Узбекистану. Україну на конференції представляють інститути НАН України, заклади вищої освіти та науково-технічні установи Києва, Харкова, Одеси, Сум, Ужгорода.

На пленарних засіданнях буде виголошено 19 доповідей запрошеніх учасників, ще 116 доповідей — на секційних засіданнях за напрямами роботи конференції. Працює також стендова секція, на якій представлено понад 60 наукових повідомлень.

Усі учасники конференції відзначають її актуальність для розвитку перспективних напрямів фундаментальної та прикладної ядерної фізики і атомної енергетики та висловлюють сподівання на подальшу міжнародну співпрацю в цих галузях науки.

Н.Л. ДОРОШКО, вчений секретар Інституту ядерних досліджень НАН України

РІВНЕНСЬКА АЕС: ТРУДОВУ ЕСТАФЕТУ ПЕРЕЙМАЄ МОЛОДЬ

ДОПОМАГАЮТЬ ВЧИТЕЛІ-НАСТАВНИКИ

Гасло не таких уж далеких часів «Кадри вирішують все» не втратило своєї актуальності й сьогодні. Це чудово розуміють і на Рівненській АЕС. Отож постійно підтримує атомна електростанція тісні контакти з вузами країни, які готують спеціалістів для атомної енергетики. Це, зокрема, Національний технічний університет України «КПІ», Севастопольський національний університет ядерної енергії та промисловості, Національний університет «Львівська політехніка», Національний університет водного господарства і природокористування.

У цьому році на замовлення РАЕС на підприємство прибуло 28 молодих фахівців, які освоїли такі спеціальності: «атомна енергетика», «автоматизоване управління технологіческими», «електричні станції», «ядерно-хімічні технології», «теплогазопостачання та вентиляція». Частина фахівців уже оформлена на роботу і відповідно до спеціальності трудиться у провідних цехах Рівненської АЕС.

Так, пріміром, Олег Корнійко та Віталій Черевко працюють операторами першого реакторного цеху. Обоє здобули середню освіту в Кузнецівську. А привело їх в атомну енергетику те, що зі шкільної партії мріяли поєднати свої долі з АЕС, адже батьки обох також енергетики на РАЕС. Тут пройшли юнаки практику, ази професії атомника-оператора набували в РЦ-1, РЦ-2, ВЯБ, НТЦ. Але навчання продовжується як у цеху, так і в навчально-тренувальному центрі, бо ж така у них досить непроста і водночас дуже відповідальна робота — контроль і нагляд за безпечною експлуатацією обладнання реакторного цеху.

— Моє завдання — до дрібниць вивчити роботу реакторної установки, — розповідає Олег Корнійко, — власне кажучи, бути спеціалістом в усюму, що стосується моєї роботи. А в цьому допомагають мої вчителі-наставники — начальник зміни Володимир Маклаков, інженер Олександр Куран.

— А я в свою чергу висловлюю відчіність за постійну підтримку своїм наставникам, — каже Віталій Черевко, — начальникам змін Костянтину Гричанюку, Олександру Боровику, своєму безпосередньому опікуну, інженеру з експлуатації обладнання РЦ-1 Віталію Петруку.

Своє професійне зростання хлопці поєднують із активною життєвою позицією. Люблять спорт, пропагують здоровий спосіб життя. Неодноразово виступають у складі збірної з баскетболу і за атомну станцію, і за місто. Одне слово, це генерація молодих атомників-кузнецівців, які є прикладом для наслідування.

— Дуже приємно, — додає Віталій, — що ми з Олегом і однокласники, і одногрупники, а на сьогодні ще й

співробітники. Думається, що це додасть наснаги і в подальшому, у переборенні непередбачуваних труднощів.

Тепло, по-батьківськи відгукуються про юнаків заступник начальника РЦ-1 по роботі з персоналом Сергій Гордієнко.

Хороші хлопці, — говорить Сергій Іванович, — розвідник Олег Корнійко, — власне кажучи, бути спеціалістом в усюму, що стосується моєї роботи. А в цьому допомагають мої вчителі-наставники — начальник зміни Володимир Маклаков, інженер Олександр Куран.

Максим Максимчук — також з молодого поповнення. Трудиться у службі контролю металів РАЕС. Після навчання в ЗОШ № 5 вчився в СПУ-12, служив у прикордонних військах у Котовську, що на Одецщині, здобув освіту у Луцькому державному технічному університеті, працював певний час у Державній службі охорони Кузнецівська. Нині лаборант-металограф III-го розряду лабораторії металоведення. Виробничий досвід Максим, як мовиться, передається на льоту, адже висококласні фахівці-наставники Олексій Попов, Євген Морозов, Сергій Ярмошик очікує ділиться.

Разом з Максимом в колективі служби після Київського політеху та магістратури (кафедра фізико-хімічних основ технології металів) прийшов Ігор Ципан. — Я дуже задоволений, що потрапив у колектив СКМ, — каже Ігор. — Після співбесіди з начальником служби Віктором Кравцем та начальником лабораторії металоведення Сергієм Ярмошиком я ще раз перевірювався: що здійснюювати основне своє призначення — руйнівний метод контролю металу — слід бути висококваліфікованим спеціалістом. Отож хочу в майбутньому реалізувати себе як найкраще.

Ігор Ципан разом із колегою Максимом Максимчуком уже пройшли навчання за програмами підготовки в НТЦ РАЕС, де отримали прекрасну професійну підтримку, зокрема від Олени Щавінської та Тетяни Архіпові. Два тижні стажувались у міжгалузевому учбово-атестаційному центрі Інституту електрозварювання ім. Є.О.Патона, пройшли курс за програмою «Металографічні дослідження металів та зварних з'єднань».

Будучи студентом, Ігор пройшов різноманітні практики — в Маріупольському металургійному комбінаті, на заводі «Антарес» у Києві, у дослідницьких столичних вузах, зокрема, у Київському фізико-технічному інституті металів і сплавів. КПІ залишив у пам'яті хлопця яскраві враження. Адже він є одним з найпрестижніших серед усіх вузів країни. Колектив разом із викладацьким складом — це 40 тисяч осіб. Незабутній слід у душі Ігоря залишили такі викладачі, як завідувач кафедри Дмитро Федорович Чернега, професори Володимир Святославович Богушевський, Михайло Іванович Прилуцький, Геннадій Олександрович Ремізов та ін.

— Я дуже задоволений, що потрапив у колектив СКМ, — каже Ігор. — Після співбесіди з начальником служби Віктором Кравцем та начальником лабораторії металоведення Сергієм Ярмошиком я ще раз перевірювався: що здійснюювати основне своє призначення — руйнівний метод контролю металу — слід бути висококваліфікованим спеціалістом.

— Я задоволений ними, — зізнається начальник лабораторії металоведення СКМ РАЕС Сергій Ярмошик.

— Знаю, що з них виростуть у майбутньому прекрасні спеціалісти.

В Ігоря Ципана, як і у багатьох його однолітків, свої специфічні уподобання.

У вільний час займається сноубордингом (катання на дошці по снігу), походами в Крим, Карпати, на Кавказ, які сам і організовує. Але найбільше захоплюється волейболом. Два роки грає за РАЕС і місто у чемпіонатах області. До речі, нинішнього літа у змаганнях Атомпрофспілки з пляжного волейболу раєсівська команда з його участю посіла перше місце.

Отож Рівненській АЕС слід гордитись, адже на підприємство приходять молоді й перспективні спеціалісти в усіх відношеннях.

Володимир ДАВІДОВ,

фото Надії ТИМОФЕЄНКО

На знімку: Ігор Ципан разом з провідним інженером Олексієм Поповим освоюють нове обладнання СКМ.

НОВИНИ СХІДНОГО ГРНЧИЧО-ЗБАГАЧУВАЛЬНОГО КОМБІНАТУ

Добыча урана в представлении бразильцев

В августрі Вісточний горно-обогатительний комбінат посетила представництвом Міністерства ядерної промисловості Бразилії. В состав делегації входили президент Національної комісії по ядерній енергетиці Руджерио Луїс Кунха де Пайва, директор департамента по фабрика-

ции ядерного топлива компанії «Ядерна промисленість Бразилії» Самуэль Файяд Філіх, менеджер по контрактам ЯТЦ компанії «Тяжелое ядерное оборудование» Карлос Фредеріко Фігейреду, секретар Міністерства внешніх звязів Бразилії Рафаель де Медейрос Лула да Мата.

Горизонт 300 м Новоконстантиновської шахти

Александр Пицьк

«Выработка, в которой просто хочется работать»

На Новоконстантиновской шахте ГП «Вісточний ГОК» введен в експлуатацію очистний блок в этаже 240–300 м объемом 100 тыс. тонн уранової руди, другий в этом году и четвертый с июня 2011 года. Проходческие и буровые работы по блоку проведены работниками двух участков, № 16 и № 17, под руководством А.В. Лысяка и Д.А. Шокола.

Последние два місяця на строительстве блока самоотверженно трудились работники участка, возглавляемого Філіченко Н.Н. Под общим руководством заместителя главного инженера Телеги А.Н. они смогли оборудовать откаточную выработку блока длиной 200 погонных метров. После включения освещения выработка имеет вида, в якій уважение вид, в ней просто хочется работать.

Вводом в експлуатацію нового очистного блока Новоконстантиновская шахта достигает 10-ти месяцев готовых к выемке запасов, что существенно укрепляет экономическое положение шахты.

Александр ПИЦЬК,
главный инженер

Новоконстантиновской шахты,
фото Михаила СТЕПАНЯНЯ.

Справочно: опытно-промышленная добыча урана на Новоконстантиновской шахте была начата 26 июня 2011 года. В прошлом году на этом руднике было добыто более 90 тонн урановой руды, а в этом году планируется удвоить объем производства, доведя его до 200 тонн. Проектная мощность Новоконстантиновского рудника составляет 2,5 млн. тонн руды в год.

По данным Всемирной ядерної асоціації, в 2011 году Бразилія належала на 14-му місці по обсягам добычи урана (265 тонн). Добыча ведеться открытым способом.

Кроме непосредственных переговоров с руководством комбината в лице генерального директора А.Г. Сорокина, главного инженера В.Н.Лухальского, заместителя генерального директора по экономике и развитию производством В.И. Богданца, иностранные гости посетили гидрометаллургический завод, а также Ингульскую шахту, спустившись в которую, ознакомились с работой участка блочного выщелачивания.

Александр Сорокин, комментируя цели візита,

отметил, что гостей интересовала тема подземной добычи урана, на которую

планируют переходить бразильские предприятия, альтернативные технологии добычи урана, используемые на комбинате, а также радиометрическая сепарация урановых руд, которую до настоящего времени в Бразилии не применяют. «Это может стать предметом нашего дальнейшего сотрудничества, реализацией наших возможностей», — подчеркнул генеральный директор.

Самуэль Філіх от имени делегации поблагодарил руководство комбината, а также директоров ГМЗ и Ингульской шахты за теплый прием и открытость: «Особенно инте-

ресным был спуск под землю. Мы до сих пор находимся под впечатлением. Этот визит очень важен для нас. Министр науки, технологий и инноваций Бразилии хочет сделать глобальный шаг для налаживания сотрудничества между нашими странами. Мы очень надеемся, что получим возможность изучить ваш опыт работы с рудами низкого содержания. Надеемся, что скоро сможем подписать договор о сотрудничестве».

Передъездом в Киев гости побывали в столовой Ингульской шахты, где по достоинству оценили выпечку наших поваров, отметив, что она для них не только экзотическая, но и чрезвычайно вкусная.

Татьяна ГОЖУЛЯНИНА,
Сергей ПОЛУЛЯХ,

фото
Михаила СТЕПАНЯНА

Новоконстантиновской шахты.

Несмотря на то, что рабочая «молодежка» совсем недавно, ребятам многое удалось сделать. Оборудован спортзал в помещении общежития, выпускается стендгазета с поздравлениями молодых работников шахты. В апреле молодежь Новоконстантиновской шахты приняла участие в КВН. И хотя им не удалось занять призовое место, ребята не отчаялись. Они уверены, что успех придет с опытом. Много планов у молодежи на будущее: поездки на экскурсию и за грибами, организация спортивной рыбалки, участие в общекомбинатских мероприятиях и многое другое.

На вопрос «Чего бы хотел пожелать коллегам?», А.Дружинин ответил: «Целеустремленности, развития, сплоченности, ведь в дружном коллективе и работе идет лучше! «Ребята благодарят коллег со Смоляниной и Ингульской шахт — Диму Терешко, Валеру Мельника, Дмитрия Мищуга и Кристину Белоус за помощь и поддержку».

Подготовила
Татьяна КОРСУНОВСКАЯ

8 ВЕРЕСНЯ — ДЕНЬ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ УКРАЇНИ

АТОМПРОФСОЮЗ: ЗДОРОВЫЙ ОБРАЗ ЖИЗНИ ПО ДУШЕ!

Железные» ребята

Саша Литвиненко работает на шахте ООО «Восток-Руда». Его специальность — машинист буровой установки. Сережа Марченко пришел на Ремонтно-механический завод два года назад, после окончания промышленного техникума. Работает пока не по специальности — обрубщик литьевых заготовок.

А объединяет их одно увлечение — любовь к спорту, а точнее поднятие тяжестей. И несмотря на то, что работа у обеих, ну, просто, не из легких, только появляется свободная минута — ребята спешат в тренажерный зал. Часто встречаются с ними на тренировках и соревнованиях, восхищающиеся их неиссякаемым оптимизмом и стремлением к совершенству.

Оба в спорте начинали с нуля. И хотя стаж их занятий тяжелой атлетикой не так уж велик, успели кое-чего добиться.

Александр — кандидат в мастера спорта, три года подряд становится призером очень сильного турнира спартакиады Атомпрофсоюза по пауэрлифтингу.

Сергей успешно выступает на областных соревнованиях, трижды становился победителем городского богатырского шоу «Казацкие забавы».

Объединившись в команду год назад, они выиграли бронзовые медали престижного всеукраинского турнира «Силачи Атомпрофсоюза», а в этом году Сережа Марченко стал серебряным призером и в личном зачете.

Ветеран

Подходил к завершению турнир гиревиков по программе спартакиады Атомпрофсоюза. На помосте невысокий, поджарый атлет склонился, взявшись за ширящий ободок снаряда. Зал в ожидании. Мгновение — и тяжелый снаряд начинает поскорно взлетать над головой, повторяя траекторию мускулистых вытянутых рук. Проходит десять минут, отведенных на выполнение упражнения и зал взрывается аплодисментами, а диктор объявляет: «Чемпионом спартакиады Атомпрофсоюза стал Василий Шостак». Уточним, в этом году в десятый раз.

Поблагодарив поддерживающих его болельщиков, вытирая пот со лба и счастливо улыбаясь, спортсмен принимает поздравления соперников и товарищей по команде.

Василию Николаевичу — 57 лет. Работает на спорткомплексе ГП «ВостГОК», но профессиональным спортсменом не является — он ремонтировщик плоскостных спортивных сооружений.

Спортом увлекся еще в детстве, занимался легкой атлетикой. После службы в армии пошел работать на завод. На одной из рабочих спартакиад удивил судей и тренеров спортивного клуба — поднялся на перекладине 36 раз. Пригласили в секцию многоборья ГТО.

Многому там научился — отлично бегать, плавать, стрелять. Больше десяти лет проработал на шахте — рабочим ремонтно-восстановительного участка. Работа тяжелая, но спорт не бросил. А когда шахта «остановилась», пошел работать в спортивный клуб.

Лет пятнадцать назад увлекся силовыми видами спорта.

— Начинал самостоятельно, — рассказывает ветеран. — Взял у бывальных гиревиков книги, где описывались комплексы специальных упражнений для гиревиков. Она оказалось очень полезной. Тренируясь 3—4 раза в неделю. Очень помогают советы опытного кировоградского тренера Шевченко С.Л., с которым дружу и поддерживаю связь.

Упорные и изнурительные тренировки принесли неплохие результаты. Василий Николаевич — неоднократный чемпион страны по гиревому спорту среди ветеранов, шестикратный призер спартакиады трудящихся Украины по рукоборству. Два года назад стал чемпионом мира по гиревому спорту в олимпийском турнире и чемпионом Европы в длинном цикле.

На общественных началах Шостак В.Н. тренирует две сборные команды комбината по гиревому спорту и рукоборству. Призы места его воспитанников на профсоюзной спартакиаде говорят сами за себя.

Гордость ветерана — его сыновья, которые пошли по стопам отца и активно занимаются спортом. Сергей — неоднократный чемпион спартакиады Атомпрофсоюза по гирям, один из лучших физзоров комбината. Дмитрий — чемпион спартакиады газовщиков области.

День физической культуры и спорта Василий Николаевич по традиции отмечает на помосте, в этот раз а Алуште, на Спартакиаде трудящихся Украины, в составе сборной команды Атомпрофсоюза.

Пожелаем нашему ветерану здоровья, спортивных успехов ему и ученикам.

Кубок болгарского фестиваля

Совсем недавно витрина спортивных достижений НАЭС «Энергоатом», которая

Профессионалов и любителей, чемпионов и тех, кто делает первые шаги в спорте, ветеранов, тренеров, всех, кто начинает утро с гантелями и скакалки, кому по душе здоровый образ жизни, поздравляем с Днем физической культуры и спорта Украины.

Будьте здоровы и счастливы!

расположена в холле компании, пополнилась еще одним кубком-красавцем. А привезли его спортсмены-атомщики из Болгарии.

Но обо всем по порядку.

В последние годы большой популярностью в спортивном мире пользуется Международный рабочий спортивный фестиваль, который ежегодно проводится на знаменитых болгарских кортах. В этом году местом проведения десятого юбилейного фестиваля стала Варна и во второй раз в нем приняла участие сборная команда НАЭС «Энергоатом».

Более двух тысяч спортсменов из 19 стран соревновались в пятнадцати видах спорта. Украинские атомщики, делегацию которой возглавлял заместитель исполнительного директора Компании по кадрам, труду и социальным вопросам Янишевский В.К., приняла участие в восьми турнирах — по легкой атлетике, пляжному волейболу, волейболу, плаванию, теннису, стритболу, шахматам и борьбе.

Есть у нас и первый чемпион. Турнир по пляжной борьбе вызвал большой интерес и у спортсменов, и у отдыхающих. В тяжелом весе не было равных энергодарцу Станиславу Телинину, который тушировал всех своих соперников. Тряхнул «стариной» и его тренер Диброва В.Н., перед которым не устояли многие молодые атлеты. И его восьмое место — совсем неплохо.

Наша женская команда по пляжному волейболу — А.Уколова, Т.Дыновская, Е.Сухина и М.Войтенко провела четыре матча: три победы, одно поражение. В итоге — второе место, серебряные медали.

Двумя командами приняли участие в фестивале наши пловцы. Первая, в составе — кузнеццев А.Савчука и Е.Зайчика, в итоге стали третьими, а вторая — южноукраинцы М.Усатенко и А.Гайдук — шестыми. Удалась ребятам и эстафета, где они завоевали серебряные медали.

Высокое, пятое место, среди двадцати трех команд завоевала и наша теннисная команда в составе В.Коломийца и В.Гончара. Южноукраинцы уверенно победили у Сербии — 6:0, Румынии — 6:3 и лишь в напряженной и упорной встрече за выход в полуфинал уступили болгарским спортсменам АЭС «Козлодуй» — 3:6.

Двадцать две команды приняли участие в турнире по стритболу, его порой называют «уличным баскетболом».

Украинских атомщиков представляла команда Ривненской АЭС — А.Орехов, В.Вознюк, А.Скоклюк, В.Ткачук. Ребятам не удалось повторить прошлогодний успех — третье место, но учитывая, что нынешний уровень и конкуренция были повышены, их шестое место следует считать неплохим результатом.

Наша шахматная дружина в составе энергодарцев — К.Криволапова, Р.Ивануха и С.Цатурия до последнего тура входила в лидирующую группу и претендовала на медали.

Решающая встреча «не сложилась» и отбросила наших земляков на седьмое место.

Самым сложным оказался турнир для нашей мужской волейбольной команды. Скомплектованная «на скорую руку» и попавшая в очень сильную предварительную группу вместе с командами Сербии, Мексики и Литвы, она уступила всем своим соперникам. И лишь в матче за седьмое место ребята переиграли «Хапоэль» (Израиль).

РАЭС (генеральный директор — Павличин П.Я.). По инициативе заместителя генерального директора по экономике и финансам Бондаренко В.Н. в 2010 году были реконструированы два старых корта, а весной этого года — построены еще два. Сейчас для тренировок и соревнований есть четыре прекрасные современные площадки.

Кстати, на обновленных площадках летом этого года уже был проведен турнир спартакиады Атомпрофсоюза. Немало повидавшие, теннисные бойцы Энергодара, Желтых Вод, Южно-Украинска с восхищением отзывались о новых кортах.

В гостях — легенды футбола

В этом году прославленный футбольный клуб «Динамо» (Киев) отметил свое 85-летие. Динамовцы — самый именный клуб всего постсоветского пространства, трижды краткие чемпионы СССР и девятикратные обладатели Кубка, дважды выигрывали Кубок Европы для клубных команд и один раз Суперкубок.

Три игрока команды — О.Блохин, А.Беланов и А.Шевченко становились обладателями «Золотого мяча».

Завершив профессиональную карьеру, одни становятся футбольными тренерами, другие, пожалуй, здорово, принимают участие в выставочных играх.

Динамовцев очень любят в нашей стране. Не единожды киевляне приезжали в гости в наши города-спутники — Кузнецковск, Славутич, Нетешин, Желтые Воды, и всегда эти встречи становились праздником спорта и вызывали огромный интерес и ажиотаж у любителей футбола.

В июне жители Славутича отмечали по традиции День города, по этому случаю и был проведен матч ветеранов-динамовцев со сборной сотрудников ЧАЭС. У киевлян на поле в тот день вышли такие известные футболисты, как В.Вашук, О.Саленко, Ю.Дмитрулин, В.Косовский, В.Леоненко, В.Хлус, И.Яремчук, В.Рац, С.Кузнецов и другие. Приехали с ними и легенды динамовской команды, заслуженные мастера спорта В.Серебряников, С.Круликовский, И.Зайцев, которые в силу возраста и здоровья на поле уже выйти не смогли, но получили от местных организаторов памятные презенты.

Уровень мастерства соперников был разным, славутчане брали энергией и молодостью, которых хватило на три забитых мяча, ветераны — мастерством, что воплотилось в семь забитых ими мячей. Два из них провел обладатель «Золотой бутсы», лучший бомбардир чемпионата мира 1994 года Олег Саленко.

Визит ветеранов на ограничился проведением футбольного матча. Динамовцы посетили специализированный детский дом Славутича, пообщались с его воспитанниками, которые, к несчастью, больны церебральным параличом. Презентовали заведению два больших пазленных телевизора, а детицкам — кулечки со сладостями и наборы футбольной атрибутики.

С посещения Центра социальной реабилитации начали свой визит киевские ветераны и в Кузнецковск, где подарили детям-инвалидам домашний кинотеатр, телевизор, футбольную атрибутику и сладости.

Вторая встреча стала украшением спортивного праздника, посвященного окончанию международного турнира на Кубок топливной компании Росатома «ТВЭЛ» и Национальной атомной энергогенерирующей компании «Энергоатом».

Сразу же после окончания упорного и драматичного по напряжению финального матча турнира, в котором хозяева лишь по дополнительной серии шестиметровых ударов одержали победу, на поле вышли команды ветеранов Киева и Кузнецкова.

Организаторы основательно подготовились к встрече гостей — отличный футбольный газон, памятные подарки, ведущий тепло представил каждого из игроков.

Более пяти тысяч горожан, собравшихся в тот вечер на трибунах юного стадиона «Изотоп», получили истинное удовольствие от игры. Пусть скорости нынче у ветеранов не те, но интриги им удалось закрутить лихую. В итоге боевая ничья — 5:5.

После финального свистка на поле выбежали сотни динамовских болельщиков и долго не отпускали гостей. Пришлось даже тужественную часть закрытия турнира перенести на сорок минут. Когда еще представится возможность пообщаться, взять автограф и сфотографироваться со своими кумирами?

А затем легенды украинского футбола Владимир Безсонов, Олег Саленко и Виктор Хлус вручили победителям и лучшим игрокам международного турнира атомщиков кубки и памятные призы.

Материал подготовили
Николай МЕРКУШЕВ,
Елена БОРОВКОВА,
Лидия ШМЫРКО

**АТОМПРОФСПІЛКА: ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДГОТОВКИ
І ПРОВЕДЕННЯ СПОРТИВНО-ОЗДОРОВЧИХ ЗАХОДІВ**

Турнір як символ пам'яті

Реабілітаціонно-оздоровительний комплекс Рівненської АЕС «Біле озеро» по традиції стало місцем проведення очередного Всеукраїнського шашечного турніру пам'яті Радіонова А.Н.

Существует мнение, что жизнь человека длится до тех пор, пока о нем сохраняется светлая память. Это действительно так. В спорте существование памяти проходит своим путем — проведением соревнований и турниров.

Двадцять сімь лет отдал родному колективу Анатолій Николаєвич Радіонов. Работал на разных должностях в цехе топливной автоматики и измерений, в том числе заместителем начальника цеха. Принимал активное участие в пуске всех четырех блоков Рівненської АЕС.

А все свободное время отдавал любому увлечению — шашкам. Много раз побеждал в чемпионатах области и города. Был одним из лучших теоретиков шашечной композиции в Украине и входил в состав редакционной колегии республиканского журнала «Шашки».

По ініціативі его бывших учеников и колег в 2006 году в Кузнецівському проводився перший Всеукраїнський турнір пам'яті А.Радіонова.

География турнира с каждым годом расширяется и в этот раз в нем приняли участие двенадцать шахматистов, из семи областей України, представляющих города Рівне, Николаев, Вінниця, Суми, Тернополь, Кривий Ріг, Южноукраїнськ.

Из года в год растет и уровень мастерства, среди участников нынешнего турнира пять мастеров спорта, остальные — кандидаты.

А главное молоде турнир. Самому юному спортсмену — Кирилу Леонову из Вінниці всего двенадцать. Но, несмотря на свой детский возраст, он уже участник чемпионата Європи среди кадетов, где к тому же стал призером. На «Біле озеро» Кирил приехал вме-

сте с отцом, шахматистом с двадцатипятилетним стажем.

Формат турніру традиційний — шахматистам предстояло сыграть друг с другом десять мікromатчей, по две встречи в каждом. На раздумье тридцать минут на партію, упал красный флагок — пораженіе.

Ни одного «нолика» в турнірній таблиці не оказалось у рівненчанина Леоніда Уткина, который про-

демонстрировал высокий уровень мастерства. Он и стал обладателем главного приза. Победитель — опытный спортсмен — чемпион мира среди шахматистов с проблемами зрения. Неоднократно побеждал в Кузнецівському, хотя в этом году победа дала ему нелегко.

Приятно удивил шестнадцатилетний южноукраїнський вундеркінд Слава Новицкий, который с одним ноликом в турнірній таблиці стала вторим призером, а на третьем місці — Тарас Турчин из Тернополя.

В рамках Всеукраїнського меморіала А.Радіонова був проведений і отриманий Кубок Рівненської області, в котором приняли участь 24 шахматиста. Его

победителем стал В.Новицкий из Южноукраїнська, срібний призер — мастер спорта з Вінниці Николай Леонов, бронзовий — мастер спорта Олександр Афанасьев из Николаєва.

Удачно виступили в турніре і шахматисти Рівненської АЕС — А.Усаченко, Б.Гуцало, О.Решетняк і др.

На закритті турніру по-бедителів і призерів ожідало величезне нагородження — медалі, кубки, призи, в тому числі і денежні, учреждені спонсорами — професійними комітетами ГП НАЕК «Енергоатом» (Лич А.В.) і РАЕС (Мельник І.М.)

Своими впечатленнями з турніру поделился гость з Вінниці, мастер спорта Николай Леонов:

— Шашки очень интересный вид спорта, он развивает логическое мышление, способность расчитывать непредсказуемые ситуации в жизни. Увлекаюсь ими более четверти века. С удовольствием занимаюсь со своим сыном, которому двенадцать лет, и надеюсь, что в будущем он достигнет хороших результатов. Кирилл уже принимал участие в чемпионате мира в Санкт-Петербурге и двух чемпионатах Европы среди миникадетов, которые проходили в Таллинне и Борисове (Беларусь). Впечатления от турнира в Кузнецівському самые великолепные (на снимке справа с мастером спорта победителем турнира Леонидом Уткиным).

Кстати, участники высоко оценили и неспортивный вклад в развитие шашек в регионе и в отрасли бессменного организатора турнира, гостеприимного Анатолия Михайловича Усаченко.

Все было превосходно, и со словами благодарности, переполненные яркими впечатлениями, отдохнув на уникальной жемчужине Северного Полесья, разъезжались шахматы по домам, чтобы через год снова встретиться на очередном Мемориале памяти замечательного человека и спортсмена — Анатолия Николаевича Радіонова.

Николай МЕРКУШЕВ

КУЛЬТУРА ПРАЦІ

«Мурашник» на АЕС

Під час чергового відрадження на Рівненській АЕС у контексті ділових розмов випадково почув слово «Мурашник». Пізніше, за нагоди, запитав у працівника управління інформації та зв'язків з громадськістю станції Вікторії Леонової: що це означало?

— «Мурашник» — неофіційне слово, а за змістом — збиральне. В одному і тому ж місці, в один і той же час, кожного дня, окрім середи, збираються керівники станції — заступники генерального директора, головного інженера, повпреди відділів: кадрів, охорони праці, юридичного тощо з тим, щоб підписати, завізувати численні поточні робочі папери, але не інструкції чи інші документи такого типу.

Це загальностанційна централізована практика, запроваджена ще відомим старішиною РАЕС і атомної галузі Володимиром Коровінім, згодом на ХАЕС — генеральним директором Миколою Панащенком, запобігає тратам сил і часу багатьох працівників для оформлення відповідних документів у різних службових осіб атомної електростанції.

Микола ВАРЧИН

ТВОРЧІСТЬ АВТОРІВ — ДРУЗІВ ГАЗЕТИ

«Українська Колима» (записки старателя)

У Центрально-українському видавництві Кіровограда побачила світ книжка спогадів на практично не відому в Україні тему — старательський видобуток золота на Колімі за часів СРСР. Ми якщо і знаємо щось про Північ і старателів, то лише з оповідань Джека Лондона чи російських дореволюційних письменників, таких, як Мельников-Печерський та інших. В Україні ж ця тема залишала-ся практично невідомою.

Автор збірки спогадів і оповідань про радянських старателів — досить відомий в Кіровоградській області журналіст Сергій Полулях, активний автор «Атомника України», який має досвід як електронної, так і газетної журналістики. До речі, в журналистику він потрапив відразу після повернення в Україну з Коліми в 1992 році, де працював в артилярії Магаданської області зварником. Саме тоді народжувалася нова журналистика і його запросили взяти участь у проекті створення видавництва в місті Олександрії, яке видало профспілкову, але повноформатну газету «Трибуна шахтаря». Пізніше його запросили в новостворену олександрійську телекомпанію, а вже звідти він потрапив в Кіровоград, де кілька років працював головним редактором, автором та ведучим приватної телекомпанії TTV, потім журналістом на обласному телебаченні та в газеті «Кіровоград-

ська правда». Зараз Сергій Васильович працює начальником відділу зв'язків з громадськістю та ЗМІ Інгульської шахти ДП «Східний гірничу-збагачувальний комбінат».

Практично ще в артилярії автор і почав записувати свої враження від кількарічного життя в екстремальних умовах псевдоцивілізації радянської Півночі, але основна ідея книги полягає в цьому.

Автор порушує, можливо, найактуальнішу тему сьогодення, а саме — недостатню увагу політиків і влади до звичайніх робітників, тобто того прошарку нашого суспільства, без якого неможлива реалізація найамбітніших економічних чи виробничих проектів. Ми стірмко втрачаемо робітничий клас, що невдовзі обернеться втратою цілих галузей промисловості країни, якщо не ліквідацією засад державності. Власне, проблема робітничого менталітету, а саме відповідального ставлення до праці стояла ще в Радянському Союзі, особливо в деяких регіонах, у тому ж Нечорнозем'ї. Україна довго була берегинею відповідального ставлення до праці, яке залишилося в народу у спадок від одінадцяти українських традицій працелюбства і поширилося землі і праці. Нині ситуація стрімко погіршується, тому автор і хоче привернути до цієї проблеми увагу широких верств суспільства, політиків та влади.

УКРАЇНСЬКА КОЛИМА (ЗАПИСКИ СТАРАТЕЛЯ)

Оповідання цікаві ще й з огляду на тогоджані обставин життя, тенденції та умови праці простих робітників, політичну обстановку і найважливіші події, які довелося пережити автору.

Книжка вийшла накладом у тисячу примірників завдяки підтримці депутата Кіровоградської обласної ради Петра Костючка, керівництва ДП «СхідГЗК» та народного депутата України Дмитра Ветвицького.

МІЖНАРОДНА КОНФЕРЕНЦІЯ КУЛЬТУРА БЕЗПЕКИ

У місті Анахайм (США) відбулася одна з найпрестижніших міжнародних конференцій з безпеки АЕС, де були представлені майже всі наукові та інженерні напрями сучасних досліджень в ядерній галузі.

Кафедра атомних станцій НТУУ «КПІ» брала участь у роботі конференції вперше, подолавши конкурсний відбір студентських доповідей. До повіді Романа Глущенкова, Василя Зайця, В'ячеслава Солов'йова, Ірини Терещенко і Олександра Тарановського зацікавили представників багатьох країн. Їхні наукові дослідження були відзначенні грантами.

Цікаво, що серед організаторів конференції був випускник кафедри атомних станцій Київського політеху 1974 року професор університету Онтаріо Ігор Піор, який високо оцінив доповіді своїх земляків. Робота викладачів кафедри про нову навчальну дисципліну «Культура безпеки» спонукала представників одного із найстаріших університетів Америки запропонувати кафедрі атомних станцій спільну роботу над новими навчальними курсами з безпеки АЕС.